N^{ro} 47.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższym Dozwoleniem

IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 11. CZERWCA 1802. ROKU WE SRZODĘ

z Wilna V. S. 11. Czerwca.

JMPERATOR Jmć odwiedzaiąc wiele Gubernii Państwa swoiego, raczył nas uszczęśliwić przybyciem dawno pożądaném. Dnia ieszczę 5. niezliczone obywatelów tłumy na Pohulankę wyszły na spotkanie Jego. Monarcha przyiechał nazaiutrz o godzinie z wieczora 10. Naypierwsi zbliżaiącego się Pana przywitali Zydzi, trzymaiąc na drodze wzniesiony baldakin szeroki z axamitu karmazynowego, z frenzlą i kutasami złotemi, pod którym przechodził poiazd; kilkadziesiąt dzieci w białe szaty materyalne przybranych wiersz trzymali na tę uroczystość pisany. Zatém Wileński Magistrat z Cechami witał JMPERATORA Jmci krótką mową, i przełożył naypokornieyszą prośbę, ażeby obywatelom tylekroć obdarzonym z szczodrobliwego szafunku łask Monarszych, pozwolono ciągnąć do miasta karetę. Sprzeciwiał się takiemu wdzięczności okazywaniu, iak w Rydze Pan Nayiaśnieyszy; tymczasem konie iuż były wyprzężone, a Monarcha miłości wiernego poddaństwa łaskawie ustąpić raczył. Tłum i nacisk ludu był nadzwyczayny, iak nigdy Wilno nie pamięta; każdy gdy ciągnąć nie mogł, dotknąć się przynaymniey pragnął poiazdu. Powstały radośne okrzyki, pomnożone od niezliczonych obywatelów, na ulicach, z okien i dachów przypatruiących się wiazdowi. Przed Kościołem Franciszkańskim czekało uszykowane duchowieństwo i Kapituła maiąc na czele Biskupa Suffragana Pilchowskiego; przed kościołem S. Jana Uniwersytet ze wszystkiemi szkołami. Wszystkie domy całego miasta, przeieżdżaiąc więsze onego ulice znalazł JMPERATOR Jmć oświecone.

Nazaiutrz rano Monarcha wyiechał na Pohulankę i oglądał manewruiące: artylleryą pieszą i konną, iakoteż regiment Pskowski muszkietyerów. Ztamtąd udał się do ſzpitalów: generalnego u S. Jakuba, Dzieciątka Jezus, i Panien Miłosiernych; każdego z Przełożonych pilność pochwalił. Odwiedzaiąc klasztor Panien Wizytek zatrudniaiących się edukacyą blisko 60. ślachetnych Panienek, był witany mową w ięzyku Francuzkim; w klassie wyższey przez JP. Zofią Mikuckę Stoln: Zmudz: w niższey przez JP. Zuzannę Osztorpównę Półkown: i Naywyższe ukontentowanie raczył oświadczyć. W sali Uniwersytetu przyiął JMPERATORA Jmci Astronom i Kawaler Orderów Poczobut zastępuiący nieprzytomnego Rektora, Etat tegoż Uniwersytetu i pytania do examinów podał, na Observatorium wprowadził, instrumenta, kurs obserwacyi pokazał, do zapisania imienia ſwoiego na dzienniku zaprosił; przebiegłszy ieszcze Monarcha gabinet fizyczny, po oświadczeniu Naywyższych względów; pospieszył do korpusu Kadetów i Katedralnego kościoła. Spotkał Monarchę u drzwi świątyni z Kapitułą Biskup Pilchowski, i przed Tronem na ten akt wystawionym złożył podziękowanie za protekcyą. Przypatrywał się Monarcha strukturze Kościoła, wewnątrz i zewnątrz, oglądał Kaplicę S. Kazimierza, daley Cekauz, i do pałacu swoiego powrócił iuż po południu.

Tu prezentowali się znacznieysi obywatele, urzędnicy Gubernii; Magistrat Wileński miał honor powtórzyć naypokornieysze dziękczynienie za łaskę miastu okazaną. Nastąpił obiad; niektórzy z obywatelów do stołu Monarszego zaproszeni. O godzinie 7. był JMPERATOR Jmć na teatrze nad zwyczay oświeconym i ozdobnym, z oklaskiem przyięty; grano operę Polską naprzód; nakoniec artyści Francuzcy komedyą do uroczystości przystosowaną ſzczęśliwie. Potro godzinie przybył Monarcha na bal kosztem obywatelskim sporządzony; mieysce w sali ratuszowey na ten dzień gustównie przyozdobioney. Wchodzącego Pana po schodach prowadziły nie dorosłe córki Wileńskich obywatelów, ſypiąc kwiecie pod nogi. Też same podały Monarsze wiersz na wstędze błękitney drukowany, który wyrażał radość powszechną narodu oglądaiącego oblicze dobrego Pana. Bawił się JMPERATOR Jmć tańcem przed i po kollacyi do godziny 2 z północy. Tym czasem w mieście całém wesołość, powszechna domów illuminacya. Dla pospolstwa na wielkim rynku, obyczaiem zagranicznym wół z ptastwem pieczony, trunków beczek kilkadziesiąt; muzyka przygrywała. Tu przypomnieć należy, że w dzień wiazdu wieyska muzyka po wszystkich ulicach słyszeć się dała, a pospólstwo tańcem wesołym radość okazywało.

Illuminacya ratusza nayokazalszą była; bramy Uniwersytetu równie gustowną iak w dzień koronacyiney pamiątki. Wstęp do ſzkoły żydowskiey był oświecony rzęsisto lamp tysiącami; jaśniały posrzód ogniów cyfry JMPERATORA Jmci z napisami stosownemi; w ſamey ſzkole herby i wielorakie figury allegoryczne, w których ten naród oświadczał wierność, i życzliwość ſzczęśliwie Panuiącemu. Z liczby wielu domów prywatnych lepiey illuminowane były: Graffa Pocieia, Poczta, Burmistrza Bietscha, Woyta Przemienieckiego, Müllerowey, Schwartza etc. Podczas bytności Monarszey na balu rozdawano wiersze. Ktokolwiek czytał, pochwalił i pamiętać będzie ſzczęśliwsze myśli Poety:

Więcey On miaſt podźwignął, niż bohatyr zwalił,
Nie karać pragnie, tylko do winy przeszkodzić,
Niebo! umieszczay zawsze rząd w ręce łagodney.

Inne ieszcze były wyrażaiące żal obywatelów powszechny z prędkiego wyiazdu Monarchy.

W Niedzielę rano po nabożeństwie JMPERATOR Jmć był na śniadaniu u Gubernatora Cywilnego. Nie przestaiąc na têm, że gdziekolwiek ſam był obecny, gdzie przeieżdżał, z kim rozmawiał, okazywał wdzięczność i ukontentowanie z przyięcia w Wilnie ſwoiego; raczył ieszcze zalecić temuż Gubernatorowi, ażeby Jego imieniem łaskę Naywyższą wszystkim oświadczył. Naostatek o godzinie 11. ruszył Monarcha w podróż do Grodna. Obywatele i cechy uszykowane daleko za miastem przeprowadzały. Dotkneliśmy ledwie niektóre ſzczegóły zdarzenia dla nas ſzczęśliwego; co każdy czuł oglądaiąc dobrego Pana, iest nad wszelką moc wyrazów naylepiey dobranych.

z Petersburga V. S. 30. Maia.

JMPERATOR Jmć d. 23. przeieżdżaiąc miasto Wolmar był spotkany od urzędników i

gwardyi mieyskiey z całym gminem; tu ziadłszy obiad, przybył na nôc do wsi Rop. Ztąd nazaiutrz wyiechał do Rygi. Wszystkie stacye i drogi napełnione były szlachtą i ludem z okolic zgromadzonym na przyiazd Monarchy. W Neuermilen, wiorst 11 od Rygi spotkał JMPERATORA Jmci Woienny Gubernator Xiąże Galicin. Ludu coraz większe ukazywały się gromady; radośne okrzyki: *Ura* Wiwat, powietrze napełniały. Przed miastem ukazała się gwardya mieyska na koniach. Gdy wieżdżał Monarcha na przedmieście, obywatele oświadczaiąc radość zastanowili poiazd, wyprzęgli konie, i sprzeciwiaiącego się JMPERATORA Jmci sami ciągneli. Przenikneło Monarchę takie przywiązanie narodu do osoby Jego; iakoż nie podobno było patrzać na ten widok bez szczegulnego uczucia. Okna były napełnione obywatelami płci oboiey cieszącemi się z przybycia Pana swoiego. W sali zamkowey zgromadzeni byli urzędnicy, kupcy, mieszczanie. JMPERATOR Jmć oświadczywszy sam wszystkim ukontentowanie naywyższe, zalecił głośno woiennemu Gubernatorowi Xiążęciu Galicinowi, żeby Jego imieniem oświadczył każdemu wszczególności wdzięczność Monarszą za przyięcie uprzeymości pełne. O 8 godzinie wieczorney Monarcha udał się na teatr, ztamtąd na bal mieyski; gdzie znowu był witany, iak tylko bydź może naylepiey Pan ukochany od narodu swoiego; szczeguły opisywać niepodobno. Monarcha oświadczyć raczył ukontentowanie Jeleckiemu regimentowi muszkietyerów, i Szeſowi Generał Majorowi Jakimowiczowi, iakoteż Narwskiemu kommendantowi Generał Majorowi Markłowskiemu za porządek w mieście zachowany.

z Wiednia 9. Czerwca.

D. 29. Maja Arcy Xiąże Palatinus doniosł seymuiącym Stanom Węgierskim, że odpowiedź Cesarska na ich przełożenia d. 22. podane iuż przyszła. Odpieczętowaną przeczytano natychmiast pośrzod radośnych okrzyków; iaka iest późniey doniesiemy. — Chodzi w Niemczech po ręku proiekt indemnizacyi przez Konsula niby Francuzkiego ułożony, i wielu dworom przesłany. Austrya ma otrzymać Saltzburg, Paſsau, Berchtolsgaden, i niektore dzierżawy duchowne w Szwabii. Xiążę Wurtembergski miasta wolne Szwabskie i niektóre dobra tamże kościelne; Xiąże Toskański Wenecyą; Król Pruski Hildesheim, Paderborn, część Munsteru, Eichsfeld, kilka Opactw Westfalskich; Bawarya, Wurtzburg, Bamberg, rozmaite miasta wolne i duchowne własności, Xiąże d' Orange Corvey i Fuldę; Landgraf Heſse Caſsel dostoyność Elektorską; Fritzlar, Ameneburg, Landgraf Heſse Darmstad, resztę Munsteru; Elektor Moguncki Xięstwo Westfalskie. Gdyby ten proiekt był nawet prawdziwym, ieszcze zupełnym nie iest, ponieważ nie wyraża nadgrody należney wieku innym Panom Rzeskim. — Z Constantinopola wysłano iuż eskadrę nową do Egiptu, gdzie morowa zaraza silnie panuie, Anglicy z twierdz Alexandryiskich do obozu przenieść się musieli; toż się dzieie w Smirnie. W Romelii nowe rozruchy; iednakże w okolicb Adrianopola drogi są dość bespieczne. Rozboynicy zrabowali kilka Greckich klasztorów na górze Athos; rządca Saloniki poraził złoczyńców.

z Londynu 1. Czerwca.

Jest nadzieia, że zakaz wprowadzania towarów Angielskich do Francyi, Francuzkich do Anglii będzie zdięty. Buonaparte ma tu wkrótce przysłać Agenta noszącego imie Ministra Ludwika 14, Colbert, kupca Batawskiego. w intereſsach handlowych doskonałego, ażeby ułatwił wszelkie trudności z Posłem Otto. — Sławny Wilberforce oświadczył, za dni kilka ponowić w izbie niższey tylekroć roztrząsaną, odrzuconą, przyiętą, propozycyą zakazania handlu Murzyńskiego. Kupcy maią odpowiedź gotową: Francya ten handel utrzymuie dla Martiniki, Tabago, Lucyi, wyspy Francuzkiey, Réunion. Anglikom potrzeba konieczne zaludnić i uprawić Trinitadę; gdzie 870. tys. morgów gruntu wybornego leży odłogiem; ludność zaś wynosi tylko: 2151. białych, 4476. Mulatrów, 10. tys. Murzynów. 1082. Indyanów — Xiąże Wilhelm Glocester siada wkrótce na fregatę, i płynie do Petersburga. — W Indyi wschodniey Margrabia Wellesley rozszerzył osady nasze przyłączeniem rozległey Prowincyi Oude; Nabab na pensyi milliona 300. tys. liwrów przestać musi. Z drugiey strony tenże wielkorządca z Naczelnikiem Marattów, Peishwa, zawarł umowy handlowe; ten narod przyrzeka nie cierpieć w kraiu swoim nieprzyiacioł Angielskich; stolicę swoią, Poonah, miasto rozległe i ludne, dotąd otwarte, twierdzami opasywać zaczeli.

Xiąże d' York i Admiralicya nie ustaią w rozwiązywaniu woysk morskich i lądowych. — Regent Xiąże Brezylii wprowadza szczęśliwie policyą do Lisbony. Wiadomo że po oddaleniu od rządów chwalebney pamięci Margrabiego Pombal, ta stolica żadnego porządku nie znała. Lud wdrożony do bezprawia, i teraz niechciał przyiąć lekarstwa na zadawnioną chorobę. Lecz Xiąże nie odstąpił zamysłu, złamał przesądy i przeszkody; mieszkańce zaczynaią kosztować owoców rostropności iego. — W Państwie Marokańskiém woyna domowa, Synowiec Cesarza przeciwko Stryiowi broń podniosł; ma woysko liczne. — Do przygórka dobrey nadziei roskaz posłano, ażeby nasz garnizon ustępował; co iednak przed początkiem Września nie nastąpi; trzeba wiele okrętów na przewiezienie 5 tys. żołnierza. — Dziś w kościele S. Pawła uroczystym obrządkiem odprawiło się nabożeństwo za pokoy przywrócony; Król Jmć był obecny w dworskiey kaplicy z familią i urzędnikami koronnemi. — Teraz w Indyi zachodniey mamy 110. statkow zbroynych, między temi 33. liniowe.

W Goettindze mieście Hannowerskiém ſmutny zdarzył się przypadek. Spór powstał między nauczycielami medycyny, Cappel, i Arneman; pierwszy młody, wymowny, stronnik Browna, podobał się uczniom; drugi miał więcey doświadczenia i nauki. Zagęściły się gorączki w mieście. Cappel wielu chorych o śmierć przyprawił, Arneman uzdrowił; znaleźli się tak uparci, że umierać woleli niż bydź leczonemi dawnym sposobem. Ztąd kłótnia. Studenci chwalą Cappela; rozsądni ludzie Arnemana; pierwsi broń podniosłszy, okna kamieniem wybili Arnemanowi; oparli się Policyi; było ich 400; woysko zprowadzić musiano; dragonia Hannowerska stronników Browna usmierzyła; 14 było ranionych; lecz ponieważ w nocy ieszcze się ważyli okna wybiiać Policmeystrowi; postanowiono niekarnych oddalić od ſzkół; nie pierwszy i nie nayrzadszy to przypadek w Niemieckich Uniwerſytetach; powszechne iest obywatelow żądanie, aby rząd wynalazł skuteczne śrzodki na utrzymanie w przyzwoitey karności młodzieńców, którzy czas drogi naukom poświęcać maią.

Od granic Włoskich 25. Maia.

Generał administrator Jourdan urzędników całego Piemontu wzywa, ażeby w księgach zapisywali, ieśli chcą mieć dożywotnim Konsula Buonaparte; toż samo dzieie się po innych miastach Włoskich, gdzie są Francuzi. Tenże Administrator przełożył radzie Stanu potrzebę polepszenia edukacyi kraiowey. Odpowiedział Roederer: „Propozycya przyięcia młodzieńców 27. dywizyi militarney do ſzkoły politechniczney i innych, które są otwarte dla młodzi Francuzkiey, sprawiedliwa iest; ostrzegę Administratorów, ażeby do Piemontu examinatorów posłali." Wysłana z Liworny eskadra, na ktorey płyną woyska cudzoziemskie, skołatana nawałnością, do portu powróciła, i znowu pomyślnym wiatrem wyszła pod żagle. Statki wzięto u kupców rozmaitych, co ich zmartwiło; mianowicie Duński kommendant oświadczył nieukontentowanie; nastąpiła iednak ugoda. Dokąd płyną cudzoziemcy, niewiadomo; iedni posyłaią ich do Cadix,

drudzy do Indyi zachodniey; inni do Turcyi. W Ankonie gotuie się inna wyprawa, pod imieniem taiemney; kommendantem spodziewany Mała ótce Massena. Żywności okrętom dana na dwa miesiące. — W Toskanii nastąpić maią odmiany; bawił Murat w Florencyi; rząd Francuzki nie kontent z edyktu Króla Etrusków o duchownych; ztąd pogłoski podobno dalekie od prawdy; Konsul z Monarchą ugodliwym sposobem rzecz ukończyć potrafi.

W Liguryi nie są poskromieni rozboynicy; rząd przeciwko nim słaby; niedawno dwóch kuryerow odarli. — Collegia Elektoralne w Mediolanie, Brescia, Bononii kończą obrady swoie. Za dni kilka 21. Cenzorów obierać zaczną na urzędy wakuiące, z liczby kandydatów przez Collegia podanych; lista właścicielów iest według brzmienia konstytucyi potróyna; uczonych i kupców podwóyna. Trybunały, rewizyi i kassacyiny, w Mediolanie i Bononii, d. 1 Czerwca sądzić się zaczną. — Ligurowie czekaią wkrótce kuryerów z Paryża; pierwszy Konsul ma im obiawić myśl swoię o losie RPtey na przyszłość.

z Berne 29. Maia.

Prawodawcy d. 24. ostatnie mieli posiedzenie. Landamman Ruttiman podziękowawszy za pospiech prosił ażeby Senatorów obrali. Wymówili się iako nie umocowani od narodu; więc rada mnieysza ich obierze; listę do konstytucyi przyłączoną, odda zgromadzeniom pierwiastkowym do przyięcia. Wybrani są: Anderhath, Ruttiman, Füsly, Glutz, Lanther, Muller, Schmidt, Schuler, Saussure, Wieland. Renger i Kuhn urzędu nie przyięli. Senat, na ten raz pierwszy tylko wyznaczy osoby do Seymu wchodzić maiące. Konstytucyi nowey treść kładniemy.

1. Religia narodowa Chrześciańska w obrządkach Katolickim i reformowanym. 2. RPta Szwaycarska iedna będzie. 3. Kray dzieli się na Cantony. 4. Ich nazwiska: Appenzell, Argou, Basel, Berne, Friburg, Glaris, Lucerne, Rhetia, Schaffhausen, Schwitz, Solothurn, Tessin, Thurgow, Unterwald, Vaud, Zug, Zurich. 5. Prawo w potrzebie granice Cantonów odmieni. 6. Urodzenie żadney różnicy nie czyni między obywatelami 7. Nie znamy żadnych tytułów wyiąwszy urzędowe, żadney zwierzchności oprócz urzędowey. 8. Obywatelami Szwaycarskiemi będą: teraznieysi obywatele, synowie ich, cudzoziemcy którym prawo ten przywiley nadaie. 9. Prawo przepisze iakie są przywileie obywatela, iak nabyć i stracić można. 10. Żadne dobra nie mogą bydź obciążone podatkiem wieczynym; żadne od alienacyi wolne nie są. 11. Wszelkie podatki z gruntów należące, naybardziey dziesięciny, mogą bydź odkupione. 12. Sposob odkupowania będzie przepisany przepisany przed d. 1 Stycznia r. 1803 koniecznie.

Reszta poźniey.

z Paryża 1. Czerwca.

Widoczne iest nieukontentowanie rządu naszego do Toskanii; pokazuie to pismo następuiące. „Narody dla rządców nowych zazwyczay są powolne spodziewaiąc się z ich ręki szczęścia i pokoiu. Bez szemrania iednak i rozruchu nie mogą nagle przechodzić od oświecenia 18. wieku do inkwizycyi 12. Ktoż mógł rozumieć w r. 1802. że Toskania pod Leopoldem szczęśliwa, po nim rządzona prawem rozumnem i łagodnem, spokoynie przeyść zechce pod iarzmo kapłańskie, poddać myśl i pisma swoie władzy Biskupiey? Przeto chociaż Toskańczykowie przywiązać się sercem pragneli do rządu i Pana, iakiego zwycięztwo i rewolucye im dawały; silnie iednak powstaią przeciw edyktowi Ludwika I. znoszącemu rozumne i polityczne prawa Leopolda o pretensyach duchowiństwa. W Florencyi głosno wymieniane są osoby, które używaiąc na złe powolności młodego Monarchy, wydarły słabemu edykt przeciwny przyiętemu sposobowi myślenia i spokoyności narodowey. Odpowiedź przypisana Królowi, iaką dać miał na przełożenie niektórych Posłow zagranicznych i kraiowych, względem cenzury ksiąg i nialienowania dóbr koscielnych, wątpliwa nie iest. Monarcha lękaiący się potępienia wiekuistego ieśli nie podda wszystkich pism i myśli obywatelskich cenzurze kapłańskiey, znaydować się iuż nie może, tylko w opłakaney historyi potomków odrodnych Karola Wielkiego.

Moutier Adjutant Konsulowski wyiechał z ważnemi depeszami do Memla. Minister Talleyrand z posłami zagranicznemi układa proiekt ostateczny indemnizacyi, który wkrótce ma bydź podany Seymowi w Ratisbonie. Słychać iż względem zakonu Maltańskiego nastąpią ieszcze odmiany. — Ponieważ w stolicy naszey lękano się niedostatku chleba, Minister Chaptal ogłosić kazał urzędownie listę 45. okrętów, które zbożem ładowne, z Hollandyi wkrótce przybyć maią do Havre i Dunquerque. — Pierwszy Konsul stanowiąc Generał Kapitana Martiniki; poddał rządowi iego wyspę Lucią, i obowiązki przepisał. — Z S. Domingo wiadomość przyszła, że Toussaint prosi o kapitulacyą, ofiaruiąc wyliczyć 5. millionów liwrów; ieden z Generał Lieutenantów iego miał bydź poymań w bitwie i odesłany do okrętów; nie wiemy iakich warunków szuka dla siebie. Co za szkoda, że ten człowiek Oyczyźnie zasłużony, stał się iey nieprzyiacielem! — Do Strasburga przybył nowy Poseł Ottomańskiey Porty, Chaleb Effendi; pierwszy Adjutant Konsulowski, Dupas z przydanemi urzędnikami przyiął onego iak przystało. Słychać że podarunki dla Sułtana przeznaczone wyniosą 5. millionów liwrów. — Lucian Buonaparte dawał wielką biesiadę sławnemu Paisiello, na którey znaydowali się. Margrabiowie de Gallo, Lucchesini; wielu cudzoziemców i kraiowych; grano piękny koncert. — Małżonka pierwszego Konsula kupiła znaczne dobra dla siebie od Arcy Xiążęcia Karola w Niderlandzie. Znaczne ma osady Oycowskie w Martinice.

Według listów prywatnych, Stanu Konsyliarz Benezech wysłany z Generałem Leclerc, umarł w S. Domingo. — Anglików ciekawych i bogatych coraz więcey tu przybywa; wydaią wszyscy bardzo wiele na życie okazałe. — Wątpić niepodobno, że wszystkie Departamenta, miasta, gromady urzędy, woyskowe dywizye, prawie iednomyślnością głosów Konsula Buonaparte uznaią dożywotnim; zewsząd przychodzi podziękowanie dla tych, ktorzy taką nagrodę znaleźli dla niego za zasługi. Po zebraniu i zliczeniu głosów wydana będzie do narodu odezwa w tey mierze uroczysta. Cokolwiek pisma zagraniczne prawią o niezgodach naszych, nieukontentowaniu, spiskach, buntach; podeyrzane iest; wiadome tuteyszey policyi zrzódło, z którego podobne bayki dawno czerpaią oszukani — Do ich liczby należą zmyślone listy, iakie miał pisać Generał Regnier do nieszczęśliwego d'Estaing przed poiedynkiem, i Generała Menou. Błądzą Anglicy rozumieiąc że nasi wodzowie mówią i piszą, iak częstokroć w Londynie bywać zwykło. Mogli się nienawidzieć; ale znaią dobrze iż podle pisanie krzywdę czyni piszącemu; nigdy Officyer Francuzki nie wątpił o męztwie swoiego towarzysza. Generał Menou nie mógł bydź nikczemnym zwany od tego, który wie doskonale: że dwakroć był rannym na woynie Vendeyskiey; pierwszy z Francuzów wylądował w Egipcie; pierwszy wpadł przez wyłam do Alexandryi; ustąpił z kraiu ostatni; stratę kraiu podbitego, innym przyczynom, nie zas tchorzostwu wodza przypisać należy.

Mówią o proiekcie kanałów rozmaitych; Ren z Rodanem łączemy; Amsterdam z Marseillą mieć będzie kommunikacyą; rzeka Meurthe z Renem. — Xiąże Wurtenberski potwierdził traktat przez Posła Norman tu z Francyą podpisany. — Deputowani miasta Anvers długie rozmowy miewaią z Ministrami względem wolney bez określenia żeglugi na rzece Escaut i handlu wolnego. — Papiery tuteysze utrzymuią się zawsze na iednym stopniu.

Dokończenie mowy K. S. Portalis.

Gdybyśmy albowiem Konsula głową Kościoła Francuzkiego zrobić chcieli trzeba wprzód było odmienić wiarę starożytną. Tak w Anglii zrobiono; lecz Francuzi nie byliby iak Anglicy powolnemi; mnieysze odmiany, niektóre tylko nowości rewolucyą wprowadzone, patrzcie iak wiele łez i krwi nas kosztowały. Łatwo poznać w czém rewolucya iedna do drugiey podobna; do upatrzenia różnicy między niemi większego trzeba rozumu. Nic nie zna kto Angielskie rewolucye z naszą porównywa. Tam zrodziła się rewolucya pod Karolem I. pośrzód zaciętych kłótni o religią; fanatyzm wywrócił władzę Monarchiczną tylko do czasu i RPtę założył nie trwałą. U nas dawno obyczyie i sposób myślenia walkę wiodły z religią, głośno wytykaiąc co do niey wcisnęło się bezprawia.

W Anglii nie wydarto maiątku duchownych; ale wprzód złamano karność i hierarchią; u nas wszystkiego po duchowieństwie żądano, wydarłszy samą nawet nadzieię. W Anglij opinie święte spierały się z opiniami także swiętemi; polityka znaiąc potrzebę religii, przychyliła się do tey strony co sprzyiała wolności; tak iedna drugiey była podporą, i nakoniec po długich odmianach konstytucya kraiowa pod tarczą religii narodowey spoczeła.

Reszta później.

Obwieszczaią się wszyscy kredytorowie i pretensorowie zeszłego w Bogu Michała Paca Star. Kowieńskiego, oraz wszyscy do Dóbr niegdy iego przygraniczaiący, że na mocy Dekretu Sądu Ziem: Trockiego oczewiście i bez appellacyi R. 1801. 9bra 27. zapadłego wyznaczony tym Dekretem Sąd Taxatorski Exdywizorski, oraz Graniczny do dóbr Jezno zwanych w Pcie Kowieńskim położonych na d. 22. Julii R. idącego 1802. niezawodnie dla expedyowania Aktów Taxy exdywizyi i rozgraniczenia, dla uczynienia wszystkim sprawiedliwym pretensorom satysfakcyi ziedzie, ażeby przeto wszyscy interessowani do Sądu tego przybywali. dowody pretensyów okazywali i one probowali, pod utratą przez oczewisty i nieappellowany Ziem: Trocki Dekret zapisaną niniejszym ogłoszeniem zastrzega się.

Znayduie się w depozycie Rządu Guberń: Littgo w złocie cz: zł: 3 964. W monecie złł: 106,211. gr. 18. które Kollokatorom po złł: Poll: 20. za dukat ieden wypłacać należy cz: zł: 5,310. złł: 11. w Ogule cz: zł: 9,274 złłch 11.

Tabella Wierzycieli Kabrytowskich do tych summ applikowanych.

Białaszewiczowi Stanisławowi cz: zł: 55. złł: 12. gr: 24.

Chrzanowskiemu Xdzu józefowi cz: zł: 184 złł: 10. gr: 20.

Czapskiemu Grzegorzowi cz:zł: 18. zł: 12. gr: 12

Giersdorfowi Augustow: cz:zł: 184 zł: 7. gr: 4.

Giedroyciowi Alexandrowi cz:zł:21 zł:8 gr: 11.

Hryniewickiemu Szymonowi cz:zł.73 zł. 5 gr: 7.

Jagminowi czer: zł: 36. złł: 12. gr: 19.

Kontrymowi Ignacemu cz: zł: 176. zł: 12. gr: 15.

Kosciom Jakubowi Pułkownikowi i Adamowi Biskupowi cz: zł: 348 złł: 9. gr: 20.

Lennepowi Leonardowi cz: zł: 504. złł: 4.

Mackiewiczowi Piotrowi cz: zł: 315. zł: 5. gr: 3.

Muczyńskiemu Miecz: Grodzień: cz:zł:262. zł:3.

Rayskiemu Alexandrowi cz:zł: 168. zł: 9. gr: 24.

de Ramerowi cz: zł:61. zł: 11. gr: 18.

Sanguszkowey Barbary Sukcessorom cz. zł: 47. złł: 18.

Skiporowi Ignacemu cz zł: 15. zł: 3.

Slizeniowi Rafałowi cz: zł: 88. zł: 10.

Samborzeckiemu Józefowi cz. zł 144. zł: 9 gr25.

Schufferowey Baronowey Srom: cz: zł: 27. zł: 3. gr: 7.

Xiędzu Szczepanskiemu i Janiczewskiemu Franciszkowi cz zł: 173. zł: 16. gr: 6.

Skopowskiem Kaietanowi cz:zł 155. zł: 8. gr. 15.

Tymanowi Adamowi cz: zł 210. zł: 12.

Tyszkiewiczowi Wincentemu cz: zł: 376. zł: 5. gr: 12.

Wyrwicza Xdza Karola Opata Sukcessorom cz: zł: 122. zł: 3 gr. $17\frac{1}{2}$.

Wasilewskiemu Kazimierzowi cz. zł. 198. zł. 3. gr. 18.

Witosławskiey Tekli cz. zł. 241. zł. 9. gr. 18.

Zórawskiemu Janowi cz. zł. 274. gr. 26.

Czackiemu Michałowi cz. zł. 889. zł. 19. gr. 15.

Czaykowskiemu Kaietanowi cz.zł 615. zł. 1 gr 21.

Gutakowskiemu Ludwikowi cz zł.227 zł. 6 g. 6.

Lottychowi Dawidowi cz. zł. 333. zł. 16 gr. 24.

Mozesowi Alexandrowi cz. zł 661. zł. 15. gr. 18.

Nossarzewskiemu Antoniemu cz 908 zł 9. gr. 13.

Noffockiemu Janowi Antoniemu cz. 903. zł. 13. gr. 12. $\frac{1}{2}$.

Stemplowi Janowi cz. 94. zł. 1.

Zdziennickiemu Xiędzu lub jego Sukcessorom cz. 189 zł. 18. gr. 19.

Od Rządu Gubernskiego Wileńskiego ogłasza się, iżby życzący kupić z Publiczney Licytacyi Folwark Pokrayczyn zwany w Powiecie Wileńskim leżący, w którym znayduie się Dóm drewniany zdalszą budowlą, i cztery włoki gruntu bez Chłopow, czyniący roczney intraty złł: Poll: 200. opisany za pretensyą Buchaltera Sobolewskiego, stawili się w rządzie tuteyszym dla konkurencyi i układu, sami przez się lub przez Plenipotentow swoich prawnie umocowanych na termina pierwszy 3go drugi 10go i trzeci 27. Junii bieżącego Ru Datt Maia 14. dnia 1802. Roku.

Przy końcu Msca Czerwca rozpocznie wychodzić z pod prassy Dzieło pod tytułem: Dziennik Gospodarski Wileński, ułożony przez JX. Jerzego Kniażewicza, rozłożony na 12. części, każda częśc będzie zawierać 10. arkuszy na kleiowym papierze. Co Miesiąc będzie wychodzić z druku tomik jeden. — Ktoby chciał prenumerować przeszle na początku tego Msca 2. złł. do Drukarni Dyecezalney przy Kościele S. Jerzego, a odbierze prenumerowany tomik; przy końcu tegoż Miesiąca, i tak daley z góry prenumeruiąc po 2. złł: będzie miał przy końcu każdego Msca tomik jeden.

W przyszłym miesiącu Lipcu zaczyna się prenumerata Gazet zagranicznych i kraiowych na ostatnie dwa Kwartały teraznieyszego roku; ktoby chciał które z nich utrzymywać, wcześnie udać się raczy do Pocztamtu Litewskiego w Wilnie. Kuryer Litewski wydaie się regularnie we Srzodę i Sobotę po godzinie 3ciey z południa. Abbonować trzeba z pocztą na półrocze; na mieyscu kwartalnie; z pocztą kosztuie na dwa kwartały złłch 80. Zagranicznych Gazet regestr dawniey był ogłoszony.